

4-4-1956

.....Σ Η Μ Α.....

Ο.- " Ποντιακοὶ Ἀντίλαλοι " .Σειρά Ποντιακῶν Λαογραφικῶν ἔμπομπῶν, σέ
κειμένα καὶ μουσικὴ ἐπιμέλεια Στάθη Εὐσταθιάδου.

.....τό σῆμα σβῆνει.....

Αὐτό σημερινό μας Ἱστορικό σημείωμα, ἀγαπητοὶ ἀκροαταί, θά δώσωμε περι-
ληπτικά, χρονολογίες, γιὰ τὴν Ἱστορίαν τοῦ ἀποικισμοῦ τοῦ Πόντου ^{ἀπὸ} τοῦ
Ἑλληνας σ' ὅλο τὸν παράλιον χώρον ἀπὸ τὴ Σινώπη ἕως τὴν Κολχική.

Πότε λοιπόν ἢ πότε περίπου ἰδρύθησαν ὅλες οἱ ἀποικίες πού παρουσιάσα-
με;

Γιὰ μερικές ὑπάρχουν συγκεκριμένα ἢ περίπου συγκεκριμένα στοιχεῖα:

Ἡ Σινώπη ἀποικίστηκε τὸ 785 πρὸ Χριστοῦ, ἡ Ἀμισός τὸ 600 πρὸ Χριστοῦ,
ἡ Οἰνὸη δυὸ ἢ δυόμισιν αἰῶνες πρὸ Χριστοῦ, τὰ Κοτύωρα μεταξύ 8ου καὶ
5ου αἰῶνος πρὸ Χριστοῦ, ἡ σημερινὴ Κερασσοῦς ἴσως δυόμισιν αἰῶνες πρὸ
Χριστοῦ καὶ ἡ Τραπεζοῦς τὸ 756 πρὸ Χριστοῦ, δηλαδὴ 5 ἢ 6 χρόνια πρὶν
κριστῇ ἡ Ρώμη τῆς Ἰταλίας.

Γιὰ τίς ἄλλες μικροπολιτεῖες, κωμοπόλεις καὶ κῶμες οἱ Ἱστορικές πη-
γές σιωποῦν, λείπουν οἱ Ἱστορικές πληροφορίες γιὰ τὸ πότε ἰδρύθησαν
ἢ ἀποικίστησαν. Μποροῦμε μόνο νὰ ποῦμε γι' αὐτές ὅτι ἰδρύθησαν ἀπὸ τίς
πρῶτες ἀποικίες καὶ ἐν συνεχείᾳ ἡ μητέρα Ἑλλάδα τίς ἐνίσχυε ἀποστέλ-
λοντας καὶ ἄλλους ἀποίκους.

Ὑστερα ἀπ' ὅλα αὐτὰ βγαίνει ἓνα συμπέρασμα, πού ἀφορᾷ ὅλες τίς ἀποι-
κίες πού ἀπαριθμήσαμε: Δέν πρέπει νὰ ὑποθέσουμε ὅτι ὅλες αὐτές οἱ με-
γάλες ἀποικίες, πολιτεῖες, πολίχνες καὶ κωμοπόλεις τοῦ Πόντου, οἱ παρα-
λιακές, πού περιγράψαμε ἤδη, ξεπήδησαν μέ μιᾶς ἀπὸ τὴν ἀνυπαρξία. Οἱ πε-
ρισσότερες ἀπὸ αὐτές προϋπήρχαν ὡς Πρωτοελληνικὲς ἢ Ἑλληνικὲς Ἐστι-
ες πρὶν ἀρχίσῃ ὁ ἀποικισμός. Ἦσαν οἱ ἔθνικες μας Ἐστίες, πού ὅπως
εἶπαμε ^{ἤδη}, ἀφ' ἧς ^{ἤδη} ἔβγινε στὰ παράλια τοῦ Πόντου οἱ Πρωτοέλληνες, Πελαγοὶ
καὶ Ἀχαιοὶ, διαβαίνοντας δυὸ χιλιάδες χρόνια πρὸ Χριστοῦ ἀπὸ τὸν Καύ-
κασον πρὸς τὴ Μικρασίαν καὶ τὴν Εὐρωπαϊκὴν Ἑλλάδα.

"Ετσι λοιπόν συνετελέσθη ὁ Ἑλληνικὸς ἀποικισμὸς εἰς τὸν παρακείμενον
χωρὸν τοῦ Πόντου.

.....λύρα, τραγούδι.....

Ἐκεῖ στή μακρινήν τε χώραν τοῦ Ἑλληνικοῦ Πόντου χιλιάδες χρόνια κρατή-
θηκαν ἦθη καὶ ἔθιμα Ἑλληνικά, παραδόσεις Ἱερέες,
πιστοὶ στά πατρωπαράδοτα οἱ Πόντιοι ζοῦσαν μιά ζωὴ ἡσυχὴ καὶ ὁμορφῇ.
Καὶ ἔφτασε τὸ πλήρωμα τοῦ χρόνου καὶ ἡ ζωὴ ἐκείνη ἐχάθη. Δέν ἐχάθησαν
ὅμως οἱ ὁμορφιές της καὶ δέν θά πάθουν οἱ ὁμορφιές αὐτές νά ἀσχοῦν
ἐπίδραση στή σύγχρονη Ἑλληνικὴ ζωὴ καὶ νά συμβάλλουν ἀνάλογα στήν
καλλίτερη διαμόρφωση ψυχικῆς ζωῆς τῆς σημερινῆς Ἑλληνικῆς γενεᾶς.
ΠΑίρνουμε λοιπόν καὶ πάλι τὸν ἔρωτα, πού εἶναι τὸ ἀκριβώτερο στολίδι
τῆς ζωῆς. Καὶ ὁ ἔρωτας δέν μπορεῖ νά ἐννοηθῇ ὡς ἓνα ἀπλό ἐπεισόδιο,
ἀλλὰ ἡ σοβαρὴ προϋπόθεση γιὰ τὸ μέλλον τῆς ζωῆς.

Πρέπει λοιπόν νά τὸν ἐντιμήσωμε ὅσο τοῦ ἀξίζει, νά τὸν σεβαστοῦμε.

Ὅμως παράλληλα δέν πρέπει νά γίνουμε καὶ θύματά του.

Ἔτσι ὁ ἐρωτευμένος ἐντιμᾷ τὴν ἀγάπην του, ὅμως παράλληλα καὶ τὰ σεβά-
σμα πρόσωπα, τοὺς γονεῖς καὶ τῆς κόρης, πού ἀγαπᾷ, ἀλλὰ καὶ τοὺς δικούς
του. Θεωρεῖ ἀπαραίτητη τὴ συγκατάθεση καὶ τῶν δυό.

Καὶ λέει ὁ ἐρωτευμένος νέος στήν καλὴν του:

Κι' ἂν εἶπα κι' ἂν ἐγέλασα καὶ ντό κακὸν ἐποίησα
τόν κύρη κι' ἐφαρμάκωσα τὴ μάνας λόγον κι' εἶπα,

Δηλαδή:

Κι' ἂν μιλήσαμε ἀγαπημένη μου, κακὸ δέν εἶναι;

Τὸν κύρη σου δέν πείρανα, τῆς μάνας σου λόγο βαρὺ δέν
εἶπα.

Φυσικά, ὅταν ἡ ἀντίδραση τῶν γονιῶν εἶναι μεγάλη ἀλλὰ καὶ παράλογη,
τότε οἱ δυό ἐρωτευμένοι, χωρὶς νά τοὺς ρωτοῦν, πραγματοποιοῦν τὴν ἔνω-
σὴ τους καὶ τότε ὁ ἀγανακτισμένος νέος κάνει τὴν ἀποφασιστικὴν ὑπόδει-
ξη στή μάνα του, πού δέν ἐγκρίνει τὴν ἐκλογὴν του.

Μάνα μάνα χαῖνενα, μάνα πολλά κακέσα,
ἡ μανασσία ἂν ἔν καλόν, πέσνα σύ μαναχέσα.

Πού θέλει νά πῇ:

"Ω...μάννα τόσο άπονη,πολύ κακιά μου μάννα,
άν είναι ή μοναξιά καλή,κοιμήσου καί σύ μόνη.

.....λύρα,τραγούδι.....

Τελειώνουμε τό πρόγραμμά μας μέ Ποντιακά δίστοιχα.

.....λύρα,τραγούδι.....

Φίλοι ακροαταί θά είμαστε καί πάλι μαζί σας τήν έρχομένη Τετάρτη,
τήν ίδια ώρα.

Ούς άτότε αφήνομε εΐαν.

.....Σ Η Μ Α.....

'Ακούσατε τή Λαογραφική μας έκπομπή " Ποντιακοί 'Αντίλαλοι ",πού
γράφει καί επιμελεΐται ο συνεργάτης μας Στάθης Εύσταθιάδης.

.....τό σήμα σβήνει.....